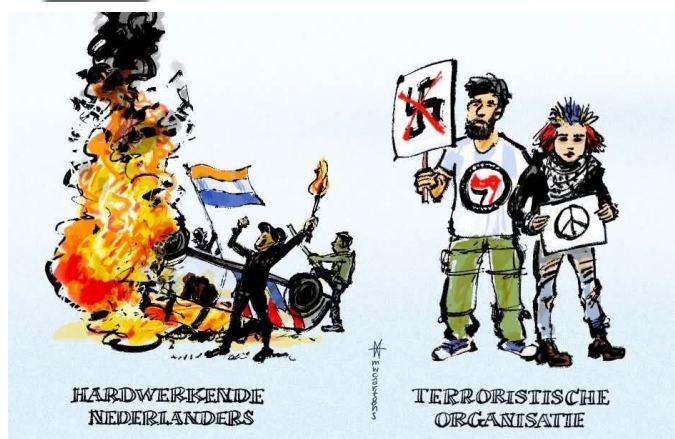

Impressie

Maarten Wolterink, Joop, BNNVARA

Afdelingsblad
van GroenLinks
Voorschoten

Eénendertigste jaargang nummer 3, september 2025

Colofon

Medewerkers aan deze Impressie: Wim Burggraaff, Astrid Cortel, Albert Deuzeman, Michiel van Essen, Steef Harlaar, Peter Keet, Marijke Kleijweg, Lodewijk Koster, Fons Lemmens en Marjan Osendarp.

Ontwerp omslag: Steef Harlaar. Papiersoort: Black label Zero A4 80gram, TCF and FSC certified mix

De auteurs schrijven op persoonlijke titel, en vertolken niet noodzakelijkerwijs de opvattingen van GroenLinks Voorschoten.

Redactieadres: Michiel van Essen, Donkiaan 27, 2254 AA Voorschoten, tel: 06 16804118. E-mail: michiel@glvs.nl

Bestuur Gr-Li Voorschoten: Voorzitter: Marijke Kleijweg, Secretaris: Paulien van Yperen, Penningmeester: Bart Verschoor, lid: Fons Lemmens, lid: Astrid Cortel.

Raadsleden: Albert Deuzeman, fractievoorzitter, Conny van der Krogt, Paul 't Lam en Corine Iliç.

Burgercommissieleden: Marja Nell

Steunfractie: Fons Lemmens.

Commissieleden: - Burger en Bestuur: Albert Deuzeman.

- Mens en Samenleving: Paul 't Lam en Marja Nell

- Wonen, Ruimte, Groen: Conny van der Krogt en Corine Iliç

- Algemene Regionale Zaken: Albert Deuzeman

Uiterste inleverdatum voor kopij voor de Impressie in Times New Roman 14:

5-12-2025

Mensen die geen lid zijn van GroenLinks kunnen zich voor € 4 per jaar abonneren op een 'papieren' versie van deze Nieuwsbrief. De digitale versie is gratis. Aanmelden via het redactieadres.

Inhoud

Colofon.....	1
Voorwoord.....	3
Fractienieuws september 2025	4
Slootjes Safari, zondag 31 augustus.....	8
De nieuwe asielwetten,	10
Durf te investeren in Voorschoten	14
Wim Burggraaf.....	17
Het Weekend, de campagne, en wat er leeft.	18
Impressie: digitaal of op papier?	22
Steef's ei	28
Staalslak in Voorschoten?	29
Samenwerking GroenLinks - Partij van de Arbeid afl. 5.	32
Agenda voor de leden	34

Voorwoord

Geachte lezer,

Voor ligt de derde Impressie van 2025. Van de 11 stukken gaan er 2 over landelijke zaken, de andere 9 gaan over Voorschoten.

Allereerst het immer belangrijke Fractienieuws, ook dit keer samengesteld door Fons. Dan een verslag van een activiteit van de werkgroep Groen: Sloopjes Safari. Astrid heeft haar tanden gezet in wat als heel onrechtvaardig wordt ervaren: over wat er niet over de nieuwe asielwetten wordt geschreven: zeer informatief. Als dikke streep er onder voegt ze een cartoon van Lodewijk Koster toe, hij was zéér coöperatief. Albert schrijft over het gebrek aan lef van het huidige College van B en W, vergezeld door een cartoon van Wim Burggraaff.

Fons schrijft verder over het Weekend van Voorschoten en wat hij meemaakte, en Peter verdiepte zich in de vraag die de reactie vaak krijgt en zichzelf ook afvraagt: wat is beter, de Impressie op papier of digitaal? En dan een Ei, ook over wat er in het Weekend van ... gebeurde, jongeren uitsluiten? Marijke vervolgt haar serie over de samenwerking met de PvdA, het vijfde deel. Ondergetekende deed onderzoek naar de aanwezigheid van Staalslakken in Voorschoten, een ontluisterend relaas van geen communicatie door de Gemeente Voorschoten. De laatste pagina heeft ook nu weer de Agenda.

Veel leesplezier, tot in december.

Michiel van Essen, eindredactie

Fractienieuws september 2025

Samenstelling: Fons Lemmens

Jan Evertsenlaan

Aan de Jan Evertsenlaan wordt nieuwbouw ontwikkeld van een nieuw gezondheidscentrum met daar bovenop zo'n 40 woningen. In de raad van 3 juli werd daarvoor een uitwerkingskader behandeld, met daarin de uitgangspunten voor de verdere ontwikkeling. Diverse bewoners waren, zo was eerder al gebleken, niet tevreden over de bouwplannen, met name over de bouwhoogte en het volume. Er is een spanningsveld tussen enerzijds de noodzaak om een gezondheidscentrum in de wijk te hebben en het aantal woningen uit te breiden, en anderzijds de leefbaarheid en de groenvoorzieningen in de wijk op peil te houden. Dit dilemma liep als een rode draad door de discussie in de raad.

GroenLinks-woordvoerder Conny betoogde, dat de parkeerplaatsen in het project veel ruimte innemen. Zij diende daarom een amendement in,

mede ondertekend door de PvdA en de SP, dat de strekking had om de benodigde parkeerplaatsen iets verderop aan te brengen, zodat de daarmee vrijkomende ruimte kan worden benut voor groenvoorzieningen. Dat sommige bewoners dan wat verder moeten lopen om hun auto te bereiken, hoeft niet al te bezwaarlijk te zijn. Dit amendement werd door de raad unaniem aanvaard. Een amendement om het uitgangspunt, dat een deel van de woningen aan senioren zal worden toegewezen aan te passen en de bedoelde woningen voor alle doelgroepen te bestemmen (d.w.z. starters, jongeren, senioren en bewoners met een modaal inkomen) werd door de raad niet aangenomen. Alleen PvdA en GroenLinks waren voor.

Het uitwerkingskader voor de nieuwbouw werd uiteindelijk unaniem door de raad aanvaard, maar wat GroenLinks betreft niet van harte. Niet al het groen in de wijk zal behouden blijven, maar de

noodzaak van de nieuwbouw gaf de doorslag.

Jaarrekening 2024

Op 10 juli werd de raadsvergadering over de financiële huishouding van de gemeente gehouden. Behandeld werden de jaarrekening 2024, de voorjaarsnota en de kadernota. In de jaarrekening wordt verantwoording afgelegd over het afgelopen begrotingsjaar, met name de uitvoering van de diverse programma's en de financiering daarvan. Ook wordt daarin aangegeven wat het financiële resultaat is en wat daarmee gedaan wordt. Over dit laatste diende de raad een amendement in, met als strekking, dat het jaarrekeningresultaat van € 808.103 niet deel gaat uitmaken van de concernreserve, maar gestort wordt in de Reserve Onderwijshuisvesting. Dit amendement werd unaniem aanvaard, en de jaarrekening 2024 eveneens.

Kadernota 2026

De kadernota 2026 bevat de financiële kaders voor de programmabegroting, die in het najaar in de raad worden behandeld. Ook is daarin de investeringsplanning voor de periode 2026 - 2035 opgenomen. De

behandeling van de kadernota is ook de gelegenheid, waarbij de fractieleiders hun algemene beschouwingen houden.

Fractieleider Albert vroeg aandacht voor de spanning die kan bestaan tussen de noodzaak om regels na te leven en je persoonlijke gevoel van rechtvaardigheid.

"Het is de reden dat ook wij grote zorgen hebben over voorstellen om illegaliteit en hulp aan illegalen strafbaar te stellen. Als we een gebaar van medemenselijkheid strafbaar maken, raken we als samenleving iets fundamenteels kwijt. Dat persoonlijk rechtvaardigheidsgevoel en de onderlinge solidariteit moeten uiteindelijk ook de basis vormen van alle politiek. Het is de fundamentele vraag: wie wil jij, wie willen wij zijn?"

De financiën staan er nu beter bij dan vorig jaar, aldus Albert, maar dat is geen reden om dan maar achterover te leunen. De financiering vanuit het rijk vormt immers een onzekere factor. De afgelopen periode is er bezuinigd op een manier, die de fractie onrechtvaardig vond, zoals het weghalen van geld bij gezinnen met kinderen rond het sociaal minimum, en besparingen op preventieve maatregelen zoals

vroegsignalering. GroenLinks wil dat dat gerepareerd wordt.

Naar aanleiding van de besluitvorming over de Jan Evertsenlaan merkte Albert op, dat we hard veel betaalbare woningen nodig hebben, maar dat de spanning met de leef kwaliteit en winstbejag inmiddels voelbaar zijn bij vrijwel ieder project. Groen is dan veelal een sluitpost, terwijl dat voor GroenLinks nu juist een basisvoorwaarde vormt voor gezondheid, biodiversiteit en klimaatadaptatie. Dit soort lastige afwegingen moeten beter vertaald worden naar een begrijpelijk verhaal. "Door duidelijk te zijn over de doelen en de waarden waar we voor staan, en daar dan ook aan vast te houden".

Bij de behandeling van de kadernota werden, zoals gewoonlijk, een flink aantal amendementen ingediend. Alle amendementen zijn aangenomen. Ik noem hier de belangrijkste.

- Amendement over vroegsignalering. Vorig jaar is €37.000 gekort op de preventieve schuldhulpverlening en vroegsignalering vanaf 2026. Maar omdat in de komende jaren de financiële perspectieven beter zijn, zal dit bedrag de komende

jaren als aanvullend budget voor vroegsignalering in de begroting worden opgenomen.

- Amendement over Aanpassing minimabeleid. Vorig jaar is besloten dat ieder huishouden met een laag inkomen, ongeacht de gezinssituatie, voortaan €450 per jaar krijgt via de individuele inkomenstoelage, wat een verlaging van €200 per jaar betekent voor gezinnen met kinderen. Met een amendement op de Kadernota komt er nu vanaf 2026 €103.000 beschikbaar voor de miniregeling voor gezinnen, zodat gezinnen met kinderen weer het bedrag krijgen waar ze eerder op konden rekenen.
- Amendement over het Sociaal Plan Uitvoering Kinderen (SPUK). De bezuiniging van €47.000 op dit plan wordt ongedaan gemaakt en het bedrag komt weer terug op de begroting.
- Amendement over de OZB. De OZB wordt in 2026 gebaseerd op het prijspeil van 2025.

En er werd ook unaniem een motie aangenomen, die het college verzoekt om voor de jaarwisseling 2026/2027 een centrale vuurwerkshow te organiseren.

Gemeentehuis

Een voorstel over de huisvesting van het gemeentehuis was eerder dit jaar, in de raad van 6 maart, al aan de orde geweest. Dat voorstel bevatte een aantal varianten voor de nieuwbouw, elk met een eigen prijskaartje. Het college had een voorkeur voor de meest uitgebreide variant, terwijl de coalitiepartijen lieten weten een voorkeur te hebben voor de meer beperkte varianten. In die vergadering liet woordvoerder Albert weten, dat er nog meer projecten op stapel staan in het dorp en dat er geen visie was waaruit blijkt hoe de gemeente voor de financiering van al die voorzieningen gaat zorgdragen. Kennelijk moest het volgende college dat dan maar opknappen. Omdat de raad er toen niet uitkwam, werd besloten het onderwerp mee te nemen naar de Kadernota, zodat een integrale afweging kon worden gemaakt over alle investeringen die gedaan moeten worden.

En zo kwam de huisvesting van het gemeentehuis in de raad van 10 juli opnieuw aan de orde. En opnieuw was er de nodige discussie. Voorschoten Lokaal pleitte voor de minst vergaande variant, nl. het huidige gemeentehuis renoveren. Zowel het college als de rest van de raad vonden dit geen goed idee. De meerderheid van de raad koos voor de variant, die gepresenteerd werd als grondig, duurzaam, toekomstbestendig, en conform de eisen van de huidige tijd. Ook de bibliotheek en Voorschoten voor Elkaar (VvE) zullen in het nieuwe gebouw worden gehuisvest. De VVD vond deze variant weliswaar de beste van alle varianten, maar stemde toch tegen het voorstel, omdat die fractie vond dat een goede afweging wanneer dit project gestart moet worden ontbrak.

Slootjes Safari, zondag 31 augustus.

Auteur: Mariette van der Kooij

De activiteiten die de *Werkgroep Groen* dit jaar organiseert, staan in het teken van: aarde, lucht, water en vuur. Na een eerder geslaagde bomen- en bijendag, was het ditmaal de beurt aan ‘water’.

Op 31 augustus vond in het Berkhoutpark een Slootjes Safari plaats, o.l.v. onze eigen slootjes specialist Corine. De bedoeling was dat kinderen o.b.v. (groot)ouders, zelf op onderzoek langs de waterkant zouden gaan. Gewapend met netjes, bakken, loepjes en zoekkaarten, konden zij proberen het ‘geheime leven’ onder en rond het water te ontdekken en aan een nader onderzoek te onderwerpen. De leden van de werkgroep hadden de woensdag ervoor proefgedraaid om na te gaan wat er precies nodig zou zijn en waar de beste vangplekken zich bevonden. Ze werden hierbij

enthousiast bijgestaan door eigen kroost en geïnteresseerde buurtkinderen die zich spontaan aansloten.

Ondanks de enigszins sombere weersvoorspelling, bleken de weergoden ons goedgezind. Maar niet alleen het weer werkte mee. Vanaf twee uur tot ongeveer vier uur bleven kinderen van diverse leeftijden zich melden om mee te mogen doen. Na een introductie van Corine over het gebruik van het netje, dat je de gevangen diertjes niet moest aanraken (wat in de praktijk erg moeilijk bleek) en waar je verder op moest letten, gingen de kinderen op pad. Rond de grote vijver op plekken waar waterplanten groeien, maar ook de watertjes bij de ontdektuin, tussen de krabbenscheer, leverden leuke resultaten op. Kleine visjes, modderkruipers, bootsmannetjes, karperluizen, schaatsenrijders enz. Maar de kersen op de taart waren toch wel een kleine watersalamander en een staafwants (het waterzusje van de wandelende tak). De enthousiaste kreten waarmee de kinderen in hun netjes hun vondsten ontdekten, maakten het

allemaal dubbel en dwars waard. Corine deed met een aantal kinderen nog wat testjes om de kwaliteit van het water te onderzoeken. Opvallend daarbij was dat er zeer weinig nitraat en nitriet in het water zat. Conny werd, evenals een paar oudere kinderen, geïnterviewd door Centraal Plus die een reportage maakte over deze middag.

We kijken terug op een geslaagde middag met zeker *dertig* zeer enthousiaste kinderen en net zoveel enthousiaste begeleiders.

Er is niemand in het water gevallen. De limonade en de kikkersnoepjes bleken essentieel.

Volgend jaar zeker weer, dat staat vast. Maar dan met meer dan de acht netjes die we nu te verdelen hadden en met hondenpoepzakjes.

De nieuwe asielwetten,

Wat staat er in, wat niet en wat betekent dat.

Auteur: Astrid Cortel

Als u dit artikel leest is er mogelijk al een besluit genomen over de nieuwe asielwetten. Maar er is ook een grote kans dat ze ‘vastlopen’ in het verkiezingsreces. Een korte schets van de historie. Nadat de PVV vorig jaar had aangekondigd ‘het strengste asielbeleid ooit’ te gaan invoeren kwamen er dit voorjaar uiteindelijk twee wetsvoorstellen op tafel die deze zomer zijn aangenomen, ondanks forse kritiek van de Raad van State. In dit artikel schets ik kort de hoofdpunten uit de wetten, de gang van zaken bij de behandeling, beschrijf ik de mijns inziens eenzijdige aandacht voor de ongedocumenteerden en schets ik een case uit mijn begeleidingspraktijk, waarin de schrijnende effecten van één van de maatregelen uit deze wet zichtbaar worden.

Wat staat er in deze wetten?

We praten over twee typen wetten: het tweestatusstelsel en de asielnoodmaatregelenwet.

In het **tweestatusstelsel** wordt onderscheid gemaakt tussen ‘echte’ vluchtelingen. (bv gevlucht i.v.m. religie of seksuele geaardheid en de

‘subsidiar beschermden’). Zij zijn gevlucht vanwege een in principe tijdelijke situatie, zoals een oorlog. Verder beperkt deze wet het type gezinsleden dat in aanmerking kunnen komen voor nareis, voor beide categorieën.

Hoofdpunten van de

asielnoodmaatregelenwet zijn:

- Vaste verblijfsvergunning wordt afgeschaft;
- Duur tijdelijke verblijfsvergunning wordt verkort naar 3 jaar;
- Meer mogelijkheden om mensen die niet rechtmatig in Nederland verblijven ongewenst te verklaren;
- Afschaffing van de voornemenprocedure;
- Nareis-mogelijkheden worden beperkt;
- Strengere toetsing van nieuwe feiten en omstandigheden bij opvolgende aanvragen;
- Meer mogelijkheden voor ongegrondverklaring aanvraag als vreemdeling niet meewerkt;
- Onmiddellijke ingang, er komt geen overgangsrecht.

Kritiek van de Raad van State

Op 10 februari 2025 bracht de Raad van State advies uit over beide wetten.

In dat advies werd nadrukkelijk aanbevolen om de voorstellen in hun huidige vorm niet in te dienen bij de Tweede Kamer. De Afdeling advisering waarschuwde dat de maatregelen waarschijnlijk niet effectief zijn voor het verminderen van de instroom van asielzoekers en mogelijk zelfs tot een grotere belasting voor de IND en de rechtspraak kunnen leiden. Ook stelde de RvS vast dat de nieuwe wetten niet zijn afgestemd op EU-regels en niet aansluiten op het EU Asiel- en Migratiepact dat op 12 juni 2026 ingaat. De Raad hekelde in zijn advies de onzorgvuldige voorbereiding van de wetgeving.

Het Parlement beschikte anders

Na een uitgebreide discussie in het parlement, die startte op 25 juni, stemde de kamer op 3 juli in met beide wetsvoorstellen, met 94 stemmen voor en 56 tegen.

De kritiek in de kamer spitste zich in eerste instantie toe op de kritiekpunten van de RvS: onzorgvuldige voorbereiding en consultatie, effectiviteit ws. extra werkdruk, risico's voor

grondrechten en rechtsstatelijkheid, schaarsere rechten voor sommige vluchtelingen (zoals oorlogsvluchtelingen) en beperktere nareismogelijkheden.

Maar na indiening van een amendement door de PVV van strafbaarstelling van 'illegalen' (bedoeld werden de ongedocumenteerden) en degenen die hen helpen, ontstond met name over dit punt een heftige discussie. De forse kritiek op dit amendement was overigens zeer terecht, maar leidde de aandacht af, ook van de pers, van een aantal andere belangrijke elementen uit de wetten waaronder: verkorting van de duur van de tijdelijke verblijfsvergunning en afschaffing van de vaste verblijfsvergunning. Ook het ontbreken van overgangsrecht speelde slechts een bescheiden rol in de beschouwingen, discussies en al helemaal niet in de publiciteit. Wie overigens wel aandacht vroeg voor het punt van de tijdelijke en vaste verblijfsvergunningen was Kati Piri (GL-PvdA). Zij diende hierover een amendement in, dat het helaas niet haalde.

De impact

De impact van deze veranderingen in de asielwetgeving op vluchtelingen kan nauwelijks worden onderschat. Zowel het afschaffen van de vaste verblijfsvergunning als het bekorten van de tijdelijke zullen leiden tot voortdurende onzekerheid over de toekomst. En aannemelijk is dat die onzekerheid niet bevorderlijk zal zijn voor de motivatie om te integreren en in Nederland een nieuw bestaan vorm te geven. Om de consequenties voor een individuele vluchteling wat meer indringend in beeld te brengen hieronder een schets van een case uit mijn eigen werkpraktijk. Deze vluchteling, genaamd Haidar, is een statushouder die wacht op een beslissing over het verlenen van een vaste verblijfsvergunning.

De case Haidar¹

Haidar is een man van 28, afkomstig uit Syrië. Hij heeft een tijdelijke verblijfsvergunning die op 15 november 2025 afloopt. Overeenkomstig de regels heeft hij in mei dit jaar een vaste verblijfsvergunning aangevraagd. Haidar was 23, toen hij zijn studie

medicijnen halverwege afbrak om te vluchten voor ‘de oorlog van Assad’. In november 2021 kwam hij na een reis van 7 maanden, door 6 landen, kwam hij in november 2021 aan in Ter Apel. Via 5 AZC 's kwam hij uiteindelijk aan in zijn woonplaats Leiden. Hier startte zijn inburgering. Hij leerde de taal, deed vrijwilligerswerk en volgde aanvullende scholing. Dit voorjaar kreeg hij een baan. Een paramedische functie in een ziekenhuis, waarvoor moeilijk mensen te vinden zijn. En in september is hij gestart in een duaal (medisch) opleidingstraject. Echter, als de wetten uiteindelijk worden aangenomen, moet hij per direct stoppen met dit traject. Dan wacht hem terugkeer naar Syrië. Naar zijn stad die voor een groot deel in puin ligt, waar voor toeristen nog steeds code rood geldt, waar instituties als ziekenhuizen nog niet functioneren en waar de werkloosheid gemiddeld 88% is. En in dat land, waar ‘gevochten’ wordt om werk moet hij, na 5 jaar in Nederland te hebben gewoond en hier intussen te zijn geworteld, voor de 3^e keer een bestaan opbouwen.

¹ In verband met de privacy van betrokkene zijn de persoonsgegevens gefingeerd.

De stand van zaken

Op verzoek van de Tweede Kamer heeft de Raad van State eind augustus advies uitgebracht over de strafbaarstelling van ongedocumenteerden en hun helpers. Naar aanleiding van dit advies heeft de minister de wet aangepast. Hulp aan ongedocumenteerden is nu niet langer strafbaar. Het voorstel gaat nu 2 weken in consultatie. Daarna buigt de RvS zich over de aanpassing. Er is de minister veel aan gelegen om besluitvorming rond te krijgen voor het verkiezingsreces dat op 3 oktober ingaat. Het is zeer de vraag of dat gaat lukken.

Slotbeschouwing

De asielwetten zoals ze nu op tafel liggen, grijpen diep in op de levens van mensen die bescherming zoeken én op de samenleving waarin zij proberen wortel te schieten. Terwijl het publieke en politieke debat zich (al dan niet geregistreerd) richt op specifieke onderdelen van de wet, blijven andere delen belangrijke gevolgen van deze wetgeving tot dusver grotendeels onderbelicht.

Gevolgen die vooral zichtbaar worden in levensverhalen van mensen zoals Haidar. De vraag dringt zich dan ook op: Wat voor land willen we zijn? De komende weken zullen het ons leren.

NEDERLAND PROOST OP DE NIEUWE ASIELWET...

Afb. Lodewijk Koster

Durf te investeren in Voorschoten

Auteur: Albert Deuzeman

“Het is heel gemakkelijk”, zegt de man terwijl zijn vinger naar mijn borst priemt, “de gemeente moet gewoon niet meer uitgeven dan er binnenkomt”. Als ik op straat aangesproken word over de gemeentefinanciën is de frustratie vaak voelbaar. Dat is niet zo raar, want al jaren gaat het over de financiële zorgen en wordt mensen verteld dat het allemaal moeilijk is. Waarom wordt er dan geen orde op zaken gesteld? En hoe kan het dat de gemeente afgelopen jaar, voor de zoveelste keer, uiteindelijk meer dan een miljoen euro overhield?

Laten we beginnen bij de inkomsten. De OZB en heffingen zijn het meest zichtbaar voor inwoners. Ze zijn in Voorschoten ook hoog, in ieder geval voor woningen. Dat maakt alle verhalen over tekorten natuurlijk extra frustrerend, want waarom kunnen andere gemeenten het dan kennelijk wel? Probleem is dat deze inkomsten slechts een vijfde van de begroting dekking. Het grootste deel komt direct van het Rijk. Daarvoor geldt dat randgemeenten als Voorschoten met een welvarend profiel fors worden gekort. Ondanks onze hoge lokale belastingen hebben we daardoor per saldo vrij lage

inkomsten vergeleken met andere gemeenten van onze grootte.

Die inkomsten staan de afgelopen jaren bovendien onder opeenvolgende kabinetten ter discussie. Door herverdeling van het gemeentefonds, uitblijven van vergoedingen voor hoge kosten in de jeugdzorg of gewoon lompe bezuinigingen: steeds hangt er onheil in de lucht. Vaak komt er op de valreep toch geld bij, omdat het Rijk huiverig is om gemeenten echt over de kling te jagen. Dat is misschien goed nieuws, maar het maakt begrotingsbeleid alsnog heel onvoorspelbaar. Het voorbeeld van 2024 spreekt boekdelen: een verwacht tekort van anderhalf miljoen sloeg om in een overschot van anderhalf miljoen in de jaarrekening, maar dat werd pas duidelijk nadat het jaar was afgesloten.

Wat is het effect hiervan op de uitgaven? Voor een groot deel ervan eigenlijk niet zoveel, want zo’n 80% van de uitgaven van een gemeente ligt al min of meer vast. Denk aan personeelslasten en aangegane verplichtingen, maar ook aan taken als jeugdzorg, GGD en uitkeringen. Kosten waar de gemeente wettelijk

voor aan de lat staat, maar die ze nauwelijks kan beïnvloeden. Dat betekent dat bezuinigingen vaak hard neerkomen bij onderhoud of voorzieningen als een zwembad, bibliotheek of cultureel centrum die zelf het probleem niet zijn. Of bijvoorbeeld preventieve programma's rond schulden en jeugd die heel nuttig zijn, maar niet wettelijk verplicht.

Natuurlijk zijn dit bezuinigingen, niet populair, en terecht. Vaak zullen college en raad dan ook alles op alles zetten om ze te voorkomen of terug te draaien, zeker omdat de situatie er aan het eind van de rit weer heel anders uit kan zien. Dat ligt anders voor uitgaven die nog gedaan moeten worden. Bijvoorbeeld voor nieuw beleid, waar soms gekozen wordt voor goedkope maatregelen die wellicht niet zo effectiviteit zullen zijn. Maar we zien het vooral wanneer het gaat over grote investeringen.

Voor de financiering van scholen, riolering of een gemeentehuis gaat een gemeente vrijwel altijd leningen aan. Dat werkt anders dan voor particulieren, want een gemeente heeft één groot pakket aan leningen dat steeds opnieuw gefinancierd wordt. Aflossen gebeurt geleidelijk,

bijvoorbeeld door afschrijvingen, maar is geen doel op zich. Natuurlijk kan een gemeente niet ongelimiteerd lenen, ook al is er geen harde grens. De VNG beschouwt lenen tot zo'n 130% van de jaarinkomsten als acceptabel.

Voorschoten zit nog lang niet aan die limiet, al was het maar omdat veel investeringen jaren uitgesteld zijn.

Afb. RosyZiegler

Dit achterstallig onderhoud zorgt er tegelijkertijd wel voor dat de lijst van wensen groot is. Als die allemaal op korte termijn zouden worden uitgevoerd, komt die bovengrens wel in zicht. De vraag is dan al snel: wat als we daardoor alsnog hard moeten bezuinigen? Uitstel of halve maatregelen lijken dan aantrekkelijk. Probleem is dat dit voorzieningen nu slechter, en op termijn ook juist duurder maakt.

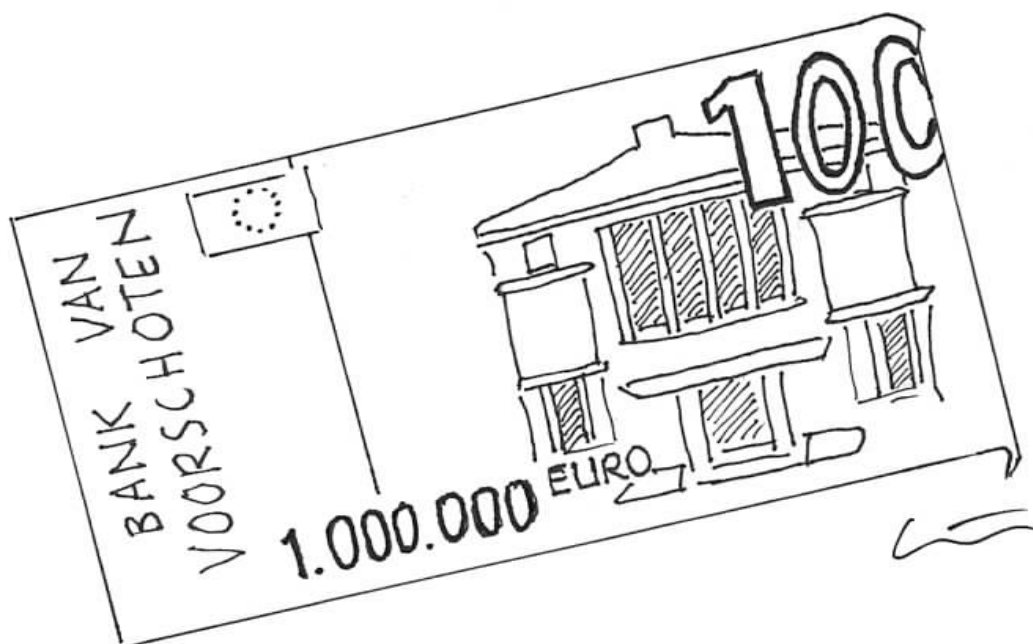
Wie nu begint met investeren kan alvast beginnen met afschrijven in plaats van onderhoudskosten te maken. Bovendien zorgt de inflatie ervoor dat bestaande schulden relatief kleiner worden. *Achteraf had de gemeente veel zaken in de jaren voor de COVID inflatiepiek kunnen oplossen, voor wat nu een habbekrats lijkt.* Neem daarbij de moeite die Voorschoten en andere gemeenten vaak hebben om snel tot uitvoering te komen bij projecten en zorg over een investeringspiek voelt al snel wat ironisch.

Als fractie kiezen we er daarom voor om wél te investeren in ons dorp met de ruimte die we hebben.

De onzekerheid blijft, maar het alternatief is zekere stilstand en achteruitgang van onze voorzieningen. Heel gemakkelijk is de gemeentebegroting helaas niet en dat zal niet snel veranderen. Maar Voorschoten moet zich niet laten gijzelen door angst voor de schommelende voorspellingen. Alleen als we durven investeren kunnen we bouwen aan de toekomst van ons dorp.

Als u liever de digitale versie van de Impressie ontvangt:

laat het weten aan het redactieadres, dan komt u op de lijst van mensen die hem digitaal(en daarmee in kleur!) ontvangen. Redactieadres: michiel@glvs.nl

Niet te gebruiken voor beleidsplannen

Wim Burggraaf

Het Weekend, de campagne, en wat er leeft.

Auteur: Fons Lemmens

Het Weekend

Op 13 september was er de vrijwilligersmarkt, onderdeel van het Weekend van Voorschoten. Ik ben er de hele dag geweest, d.w.z. van 10 uur 's-morgens tot 3 uur 'smiddags. Ik had gehoopt op een zonnige na zomerdag, dat hoort nu eenmaal bij de vrijwilligersmarkt vind ik, maar dat zat er niet in. Het was bewolkt, er stond een stevige en frisse wind, en rond het middaguur werden we overvallen door een flinke plensbui. Op de weer app was te zien dat rond 3 uur opnieuw regen op het programma stond, en zo kwamen we in de verleiding om de bui voor te

zijn, de kraam voortijdig te ontruimen en op huis aan te gaan.

Ik spreek van een kraam, maar eigenlijk waren er twee kramen. Net als vorig jaar stonden GroenLinks en de PvdA gezamenlijk op de markt, en we hadden de organisatie gevraagd onze beide kramen naast elkaar te zetten. Dat is ook wel gebeurd, maar de kramen stonden een paar meter van elkaar. Dat hebben we verholpen door de kramen tegen elkaar aan te zetten, zodat we er één geheel van konden maken.

Ik had mooier weer willen hebben, maar voor het overige was de markt
18

een succes. Er was aardig wat aanloop. In de kraam stond een

groene-kansen-kaart, d.w.z. een plattegrond van Voorschoten, waarop bezoekers met gekleurde prikkers konden aangeven waar zij in het dorp mogelijkheden zagen voor vergroening, beplanting, bomen, een wadi en dergelijke. Een geslaagde actie van de werkgroep

Groen. Er hing een poster met discussiepunten in de kraam, bedoeld om gesprekken met bezoekers op gang te brengen. En voor jonge kinderen hadden we een tafel met happy stones en kleurstiften klaargezet.

De campagne

Wat ik in de voorbereiding van de vrijwilligersmarkt anders vond dan in voorgaande jaren was, dat de markt werd gehouden anderhalve maand voor de verkiezingen van de Tweede Kamer. Op de een of andere manier moest daar toch rekening mee gehouden worden. De markt is echter ook onderdeel van het Weekend van Voorschoten, dat in het teken staat van ontmoeting en verbinding in het dorp. De campagnecommissie van GroenLinks-PvdA, die overigens is ingesteld voor de campagne van de gemeenteraadsverkiezingen, maar er ongevraagd een

verkiezingscampagne had bijgekregen, zag zich voor de vraag gesteld of, en zo ja hoe er op de vrijwilligersmarkt aandacht aan de campagnes moest worden besteed. Daarover is overleg geweest met de programmacommissie, die bezig is met het GroenLinks-PvdA-programma voor de gemeenteraadsverkiezingen. Uit dat overleg kwam, vond ik, een interessante oplossing, nl. uitgaan van de vijf beloftes van Frans Timmermans en deze "vertalen" naar de Voorschotense situatie. Het resultaat kon dan op een poster in de kraam op de markt worden opgehangen. En dat is dus ook gebeurd.

Wat er leeft

Omdat ik van begin tot eind op de vrijwilligersmarkt heb gestaan, heb ik aardig wat mensen kunnen spreken. Sommige mensen krijg je

pas te spreken als je ze aanspreekt en een flyer probeert te slijten. Anderen komen de kraam bezoeken om hun verhaal te doen, en van die verhalen

leer ik het meest. Zo heb ik staan praten met iemand die vele jaren bij Defensie heeft gewerkt en die gaat stemmen op Frans Timmermans. "Die heeft tenminste oog voor de nationale veiligheid; die begrijpt wat het land nodig heeft". Wat hij van de rechtse partijen vond sprak hij niet uit, maar zijn gezicht sprak boekdelen. Iemand anders kwam steun betuigen voor GroenLinks, omdat hij zich sterk wilde maken voor behoud van natuur en milieu. Weer iemand anders vertelde mij een fusie tussen PvdA en GroenLinks geen goed idee te vinden. "Zolang er nog zoveel mensen zijn die met hun inkomen het eind van de maand niet halen, kunnen we het ons niet permitteren ons met het milieu bezig te houden". Ik begrijp daar niet veel van. Zeker, veel mensen en gezinnen leven in armoede en worstelen continu om overeind te blijven. Daar moet dringend wat aan gedaan worden. Daar spant GroenLinks zich dan ook voor in, net als de PvdA. Maar er is ook wereldwijd een klimaatprobleem met ernstige gevolgen, en natuur en milieu zijn er slecht aan toe en dat wordt alsmaar erger. Wat ik jammer vind is dat niet door iedereen gezien wordt dat deze problemen niet los van elkaar staan, maar een gemeenschappelijke oorzaak hebben. En ik stoor mij ook

iedere keer weer aan mensen die GroenLinks alleen maar als milieupartij zien. Een soort zelfgekozen onwetendheid vind ik dat.

Een heel ander geluid hoorde ik van de burens op de markt. Naast onze kraam stond die van de collega's van de SP. Bij die kraam stond een bord met de tekst "SP: super sociaal". Een van de SP-collega's sprak mij aan en vond, dat GroenLinks-PvdA en de SP prima zouden kunnen samenwerken. "Inhoudelijk verschillen we nauwelijks van elkaar", vond ze en ze gaf mij een exemplaar van de SP-krant. En inderdaad. Wat Jimmy Dijk het meest aan het hart gaat, zo lees ik in de krant, "is de toenemende ongelijkheid in Nederland. Ik vind het asociaal dat er in dit land jarenlang recordwinst op recordwinst geboekt wordt, maar dat er kinderen in armoede opgroeien en de huren en boodschappenprijzen maar blijven stijgen". Mee eens. En ook: "Wonen zonder winst" is een speerpunt van de SP. Ook mee eens. "Kies voor vrede!" Dat vind ik een lastige. We kunnen met zijn allen in Nederland voor vrede kiezen, maar wat doen we als oorlog ons wordt opgedrongen? Kunnen wij ons daar dan tegen weren? Hebben wij genoeg defensie? Ik zou graag het

gevoel hebben dat we wel veilig zijn, maar ik heb dat gevoel steeds minder. Maar goed, samenwerken met de SP: waarom niet?

Samenwerken is altijd goed lijkt mij. Wat mij, staande bij de kraam, het meest heeft aangegrepen is het verhaal van een inwoner van de Vlietwijk, die werkt met alleenstaande minderjarige asielzoekers (AMA's). Zij wees op de overlast die sommige buitenlandse inwoners in de wijk veroorzaken. Het zou helpen, als we

in staat zouden zijn die mensen in hun eigen taal aan te spreken op hun gedrag. Ook ziet zij dat het voorkomt, dat buitenlanders een voorrangsbehandeling krijgen bij het krijgen van een woning. Zij moet niets hebben van de PVV, maar zij vindt dat we met dit soort situaties de PVV in de kaart spelen. Als zij de poster met speerpunten in de kraam doorleest, valt haar oog op de tekst "wijkagenten en buurtcoaches". "Buurtcoaches, dat moeten we hebben" zegt ze met overtuiging.

Mensen die als aanspreekpunt voor bewoners kunnen fungeren en rust en veiligheid in de buurt kunnen bevorderen. Ik denk dat dit iets is, waar we in de verkiezingen voor de gemeenteraad een speerpunt van moeten maken. Je moet je in je buurt veilig kunnen voelen, aan voortdurende overlast moet iets

gedaan worden, je moet gehoord en serieus genomen als je je onveilig voelt. We moeten de PVV niet in de kaart spelen, maar juist de wind uit de zeilen nemen. De PVV is in juni uit het kabinet gestapt. Wie breekt, die betaalt, zeggen ze in Den Haag. Maar voor de PVV lijkt dat niet op te gaan. In de peilingen zakt de partij

wel wat, maar ze is nog steeds de grootste. De andere coalitiepartijen hebben het zwaarder te verduren. In de NRC las ik, dat veel PVV-kiezers vinden dat Geert Wilders voortdurend is dwarsgezet door politici van andere partijen, en dat daardoor het kabinet Schoof een puinhoop werd.

Wat moet je dus doen? Bij de volgende verkiezingen de PVV zo groot maken, dat andere partijen wel

móéten meewerken, zeggen die kiezers. Ik zeg: houd de PVV zo klein mogelijk, dat opent mogelijkheden om coalities te sluiten. Wellicht krijgen we dan weer een regering die problemen kan oplossen. Gelukkig trof ik bij de kraam ook een bekende, die mij enthousiast meedeelde lid te willen worden en een handje mee te willen helpen. Kijk, dat zijn de mensen waar we het van moeten hebben.

Wat is het meest duurzaam?

Impressie: digitaal of op papier?

Auteur: Peter Keet

Als partij van sociaal, groen en duurzaam moeten we natuurlijk ook naar ons eigen gedrag en werkwijze lijken. Dat geldt ook voor de redactie van Impressie. Dus vroegen we ons af : zou de digitale versie van Impressie duurzamer dan de papieren versie van Impressie?

De vraag is niet nieuw, maar het antwoord is nog helemaal niet gemakkelijk. Ook als je naar de hele levenscyclus kijkt blijft nog de

vraag: - wat tel je mee, en wat niet? Bijvoorbeeld: moet je het energieverbruik van het kantoor van de papierproducent ook meetellen of kijk je alleen naar de papierproductie zelf? En voor digitaal: lees je op een tablet, op je telefoon, of op een computer? Bovendien is de ene boom de andere niet: hoe duurzaam wordt hout geproduceerd? Dat geldt nog meer voor onze digitale apparaten: hoe duurzaam geproduceerd, hoe lang gaan ze mee en wat gebeurt ermee als ze worden afgedankt?

De aannames, veronderstellingen beïnvloeden de uitkomsten enorm, nog afgezien van de grote verschillen in productiepraktijken.

Toch is er wel een aantal zinnige opmerkingen over te maken die ons ook aan het denken kunnen zetten over ons eigen digitale dan wel papieren gedrag. Die opmerkingen zijn mede gebaseerd op studies naar digitale versus papieren boeken, kranten en lesmateriaal.

Leermiddelen

Uit een onlangs verschenen studie naar de klimaatimpact van productonderdelen van een leermiddelen bleken de factoren *materiaal & productie, logistiek, en digitaal gebruik* het meeste invloed te hebben.²

(citaat):

- Materiaal en productie draagt significant bij aan de uitstoot van fysieke boeken. Met name bij papierproductie is een flinke impact zichtbaar.
- Logistiek bevat het transport van boeken; van productielocatie naar distributielocatie, tot aan

gebruiker.

- Opvallend is de totale impact van een laptop. Deze springt boven de andere factoren (zoals materiaal en logistiek) uit.
- Voor digitaal gebruik is de productie van apparaten, zoals laptops, veruit de grootste bron van uitstoot, met elektriciteitsverbruik als aanvullende factor.

(Einde citaat)

² New Economy: Van Productie tot gebruik: naar minder klimaatimpact van leermiddelen in het onderwijs Een impactanalyse van productonderdelen in het onderwijs. versie 3 Mei 2025, blz. 2

<https://www.datocms-assets.com/59628/1747906537-def-mei-2025-klimaatimpact-in-het-onderwijs.pdf>

De onderzoekers maken een mooie vergelijking met *vliegkilometers*

1 vak 1 gebruiksjaar	Werkboek	Leerboek	Digitaal
kg CO ₂ -eq	(1,826 kg)	(0,6384 kg)	(3,2425 kg)
Km vliegen	~15.88 km	~5.55 km	~28.20 km

De veronderstelling bij ‘digitaal’ is dat een laptop 4 jaar meegaat. Mij lijkt dat nogal kort (dit artikel maak ik op een Mac Mini uit 2009, geheel bij de tijd met het besturingssysteem Ubuntu 24.04).

Vier jaar of acht jaar: dat laat maar weer eens zien hoe uitkomsten worden beïnvloed door veronderstellingen: als een laptop acht jaar meegaat, dan kom je meteen bijna de helft lager uit. Soortgelijke studies zijn gedaan naar het lezen van papieren dan wel digitale kranten en boeken.

Kranten

“De papieren krant is milieubelastend door het landgebruik van de productiebossen voor papier, het watergebruik voor die bossen, het energiegebruik voor de productie en transport en het gebruik van chemicaliën. Daar staat tegenover dat papier een hernieuwbare grondstof is, met een relatief lage klimaatbelasting.

Een krant lezen op een tablet is op andere manieren milieubelastend. Bijvoorbeeld vanwege de kunststoffen en chemicaliën die nodig zijn voor de productie en omdat zeldzame aardmetalen en mineralen nodig zijn. Die worden vaak gewonnen in landen waar milieuwetgeving slecht wordt nageleefd. En naast het energieverbruik voor de productie en het apparaat is ook dataverkeer nodig om de krant op de tablet te lezen. Het draaien van al die dataservers kent mondiaal een enorm stroomverbruik.(...) Maar als individuele consument kun je die impact niet echt verlagen. Waar de consument wel iets aan kan doen, is het snelle verloop van elektronica. Als je een iPad na korte tijd weer inruilt voor een nieuwer, beter model, levert dat extra elektronica-afval op en moeten meer materialen en energie gebruikt

worden om nieuwe apparaten te produceren.“³

Inmiddels leest bijna 80% van de NRC abonnees de krant digitaal, en dat aantal wordt elk jaar minder: „NRC heeft nu zo’n 300 duizend abonnees, wat meer is dan ooit tevoren. Iets meer dan een op de vijf krijgt zes ochtenden per week een papieren krant in de brievenbus. Twee op de vijf krijgen alleen op zaterdag (en soms ook op donderdag en vrijdag) de krant

Een ongeveer even grote groep heeft een volledig digitaal

abonnement.“ schrijft NRC ombudsman Arjen Fortuijn.⁴

Kortom, de digitale krant is aan een stevige opmars bezig.

Daarin speelt ook de prijs een rol: een volledig digitaal abonnement op de NRC kost € 29 per maand, een

papieren abonnement (=inclusief digitaal) € 74 per maand (sept 2025).

Boeken

Door Milieu Centraal is uitgezocht wat de milieubelasting is van papieren en digitale boeken.

Volgens dat onderzoek kun je boeken beter op papier lezen (en géén e-reader kopen) als je maar enkele - nieuw gekochte- boeken per jaar leest. Het omslagpunt zou zijn bij ongeveer 25 boeken per jaar, dan is het digitaal lezen vriendelijker voor het milieu.⁵

Behalve natuurlijk als je de boeken bij de kringloop koopt, uit een straatkastje haalt of bij de bibliotheek.

Bovendien “ Een andere uitzondering zijn dunne of kleine uitgaves: wanneer een Nederlandstalig papieren leesboek minder dan 125 gram weegt, is de digitale variant niet langer de betere keuze.”

We zullen dit maar geloven, de informatie staat in een persbericht, het onderzoek zelf (in opdracht van bol.com) is blijkbaar niet door *Milieu Centraal* gepubliceerd. Andere onderzoeken komen op 30 tot 50 boeken als omslagpunt.⁶

³ <https://www.nrc.nl/nieuws/2012/11/29/is-een-digitale-krant-beter-voor-het-milieu-12584104-a1191078>

⁴ <https://www.nrc.nl/nieuws/2024/02/23/een-papieren-krant-is-een-van-de-mooiste-dingen-die-er-bestaan-a4191078>

⁵ <https://www.milieucentraal.nl/persberichten/nieuw-boek-downloaden-duurzamer-dan-drukken/>

⁶ <https://iedereenleest.be/lees-je-best-op-papier-digitaal>

Zoals hierboven staat : “uitzondering zijn dunne of kleine uitgaves”. Aha! Ik leg 4 exemplaren van *Impressie* op de brievenweger en kom tot bijna 220 gram, dat is 55 gram per stuk. Een stuk minder dan de 125 gram beneden welke de digitale variant niet langer de betere keuze is.

Andere overwegingen

Naast de milieu-invloed zijn er ook nog andere overwegingen die meetellen bij de keuze papier vs. digitaal.

- lezen vanaf papier zou beter in het geheugen blijven hangen;
- ‘s avonds laat vanaf een scherm
- lezen zou slecht zijn voor je nachtrust;
- lezen vanaf papier kan een welkome en rustige afwisseling zijn van de digitale stortvloed die dagelijks binnenkomt;
- een boek is robuuster dan een tablet: een tablet dat valt is meestal meteen

Conclusie

Impressie digitaal of op papier is *onbeslist*: digitaal gebruikt meer grondstoffen voor apparaten en het lezen zelf, papier vraagt grondstoffen, water, drukinkt en transport. Klein drukwerk (zoals *Impressie*) zou vanuit milieuoogpunt de voorkeur hebben voor papier Maar we hebben de

stuk;

- enorm voordeel van digitaal: je kunt heel snel in enorme verzamelingen zoeken;
- veel mensen hebben al apparaten in huis. Als je een apparaat al voor veel andere zaken gebruikt, is het lezen van een digitale impressie geen grote extra belasting voor het milieu;
- iets soortgelijks geldt voor papier: vergeleken met de totale hoeveelheid papier die dagelijks ons huis in stroomt is de 55 gram papieren *Impressie* maar een schijntje
- apart punt is het enorme energieverbruik van datacenters / servers over de hele wereld, die enorme hoeveelheden elektriciteit gebruiken. Bitcoins en AI zijn grootverbruikers. Een AI zoekvraag kost 5 tot tien maal zoveel energie als een gewone zoekvraag.

apparaten om te lezen *toch al*, dus de *extra* milieubelasting voor de digitale *Impressie* is beperkt. Voor het milieu maakt het weinig uit of je de *Impressie* digitaal leest of op papier: het is een fractie van ons jaarlijks digitaal en papieren gebruik.

Vanuit milieuoogpunt moeten we *zolang mogelijk met apparaten doen*: elk jaar dat we langer met een apparaat doen vermindert de milieubelasting van het apparaat.

De tabel over *leermiddelen* maakt nog iets anders duidelijk: de CO2 uitstoot van een leerboek komt overeen met slechts 5½ km vliegen. Heen en weer naar Barcelona is 2500 km. In plaats van nadenken over papier vs. digitaal is het vanuit milieuoogpunt dus veel effectiever om minder te vliegen.

Mail

Wij sturen gemiddeld één à twee keer per maand een mail naar onze leden.

Dit is dan een uitnodiging voor een lokale activiteit of bijvoorbeeld informatie over ontwikkelingen die wij graag met de leden delen.

Twee Signal groepen

Wij hebben een Signal groep voor snelle berichtgeving vanuit de fractie en het bestuur. Als je je telefoonnummer hebt opgegeven en je hebt Signal, dan word je in deze groep opgenomen. Je kunt uiteraard altijd de groep verlaten mocht je onverhoopt geen informatie willen ontvangen.

Voor het GLVS Ledenforum kun je je aanmelden, deze app biedt gelegenheid tot onderlinge uitwisseling en discussie. Aanmelden kan via secretaris@glvs.nl met je naam en mobiele nummer.

Als je geen mails krijgt van GroenLinks Voorschoten...

Als je geen mails van ons krijgt dan heb je misschien je mailadres niet opgegeven of er zit een fout in je vermelding in de landelijke administratie.

Wij kunnen je niet bereiken via de mail.

Je kunt hier alleen zelf verandering in aanbrengen.

Dat kun je doen via www.groenlinks.nl en dan inloggen via 'mijn groenlinks'. Daar kun je je mailadres controleren, veranderen en aangeven of je mails wilt ontvangen.

Steef's ei

12, 13 en 14 september was het weer tijd voor het Weekend van Voorschoten. Voor de 25^e keer alweer. 3 dagen lang feest, een kunst-, cultuur- en verenigingsmarkt, oldtimers, kofferbakverkoop, een feestelijk ontbijtbuffet, een nieuw dorpslied, openmonumentendag, Vlietloop en natuurlijk muziek, feest en gezelligheid in de huiskamer van Voorschoten, op de Voorstraat.

Jong en oud, arm en rijk, man en vrouw, Voorschotenaar en oud Voorschotenaar), iedereen is welkom en kan elkaar ontmoeten, bijpraten, met elkaar toosten, de hand schudden en zeuren over vroeger, toen alles zoveel beter was, of juist over wilde en woeste plannen en ideeën over de toekomst.

Iedereen? Nee, een grote belangrijke groep Voorschotenaren was dit jaar niet welkom. Een grote groep Voorschotenaren, die naar zeggen de "toekomst heeft", mocht 's avonds niet naar het muziekfeest komen. Niemand onder de 18 mocht naar de Voorstraat. Ruim 5.700 jonge

Voorschotenaren (waarvan ongeveer 1.200 tussen 15 en 18 jaar) mochten niet naar het muziekfeest op de Voorstraat.

Wat is hier aan de hand? Hoe kan dit gebeuren? Ik belde maar weer eens met één van mijn laatste contacten in het gemeentehuis (het worden er overigens steeds minder). En het verhaal is schokkend.

"Steef", zei mijn contact, "formeel is het College (m.n. de burgemeester) verantwoordelijk voor dit beleid. De Voorstraat is benoemd tot evenementen gebied en de toegang daartoe kan door de burgemeester voor bepaalde groepen beperkt worden. Vrijdagavond was het op sommige plekken wat onrustig en daar kregen de jongeren de schuld van. Zaterdag waren ze dus niet welkom. Formeel klopt het dus wel.

Maar dat is helemaal het punt niet. Feit is, dat dit rechtse college de oren helemaal laat hangen naar bepaalde ondernemers. We zien het bij het bouwen in Voorschoten, maar de laatste tijd zien we het vooral ook

op de Voorstraat: de grote ondernemers daar krijgen van alles voor elkaar: van het uitbreiden van terrassen tot het parkeerbeleid. En nu dus ook tot de toegankelijkheid van (een deel van) de Voorstraat. (Toevallig net de ruimte voor hun horecagelegenheden.) Jonge Voorschotenaren mogen geen alcohol kopen. Een aantal van hen nam (natuurlijk) wat eigen drank mee. Daar baalden de horecabazen van en hup, huilend naar de burgemeester, die troostend tot ze zei: "het komt wel goed jongens, ik teken gezwind.

En zo geschiede."

(Tijden veranderen eigenlijk niet echt heel veel: in de Lindehoeve tijd

(1973 – 1987) baalde de horeca van het "gesubsidieerd alcoholgebruik door jongeren" en klaagden daar vaak over. Alleen hadden we toen een college wat zelf bleef nadenken en niet zwichtte.

Flabbergasted liep ik weg. Voorschoten legt zijn lot meer en meer in handen van de grote ondernemer. VVD, Voorschoten Lokaal en CDA dansen ongegeneerd naar de pijpen van het grote geld. Jongeren onder de 18 zijn er deze keer de dupe van. Het Weekend van Voorschoten is verworpen tot het weekend van Voorschoten 17+.

De parel aan de Vliet is een stuk doffer geworden

Staalslak in Voorschoten?

Auteur: Michiel van Essen

De redactie besloot te onderzoeken wat er mogelijk aan giftige ondergrond in Voorschoten gebruikt is. Aanleiding waren berichten in de pers dat er op verschillende plekken in de regio verwerkte staalslak onder paden en speelplaatsen gevonden was. Onder andere in het Balijbos in

Zoetermeer en onder een speelplaats in de Haagse wijk Mariahoeve. De laatste wordt afgegraven.

Staalslak is een verzamelnaam voor giftig afval dat ontstaat bij het maken staal, in Nederland in de fabrieken van Tata Steel in IJmuiden. Lastig is dat het gaat om

verschillende stoffen, die ook nog een keer in verschillende producten met diverse namen zitten(bijvoorbeeld Duomix, Graustabiel, BGS pad, Ekostaalslak en Ecoliet). DCMR (Milieudienst Rijnmond) schrijft er over:

Als staalslakken niet goed worden toegepast, kan dat negatieve gevolgen hebben voor het milieu.

Het gevaarlijke zit hem in de metalen die er in zitten en die lichamelijke klachten veroorzaken en bij stapeling in het lichaam tot problemen kunnen leiden die we nu nog niet kennen(P. Schepers, Radbouduniversiteit).

afb. DCMR

Investico publiceerde op 28-4-2025, samen met Nu.nl en De Groene Amsterdammer een lijst met meer dan 100 plekken waar deze stoffen gevonden zijn. Ze gaven ook aan dat deze lijst niet volledig is en riepen op om verdachte plekken aan te melden.

Volgens dat rapport zouden er in Voorschoten en Leiden geen staalslakken gebruikt zijn. Bij de Omgevingsdienst West Holland kwam iets dergelijks in een bodemonderzoek tussen 2019 en 2022 ook niet aan het licht.

Dit is niet erg recent, dus contact gezocht met de Omgevingsdienst West Holland in Leiden. En daar bleek een zoektocht te beginnen.

Telefonisch was deze dienst onbereikbaar, dus maar een mail gestuurd. De volgende dag werd de vraag per mail doorgestuurd naar de Gemeente Voorschoten, met een cc aan mij, zonder te vermelden wie de afzender was, of aan wie of wat de vraag doorgestuurd was. Vier werkdagen gewacht, geen reactie.

Toen toch maar weer de Omgevingsdienst gebeld, immers van die kant was er geen inhoudelijke reactie geweest. De dienst was dit keer telefonisch bereikbaar. Er werd een terugbelverzoek gemaakt.

De volgende dag werd ik teruggebeld. Degene die ik sprak begreep mijn vraag goed. (*“is er in Voorschoten onderzoek gedaan naar het gebruik van staalslakken en zo ja wat heeft dat opgeleverd?”*)

De Omgevingsdienst West Holland heeft géén onderzoek gedaan naar het voorkomen van staalslakken in Voorschoten, aldus de medewerker. Zoiets gebeurt alleen op aanvraag van een gemeente. Hij vertelde ook dat het best een lastig onderwerp is, temeer daar verwerkte producten *gecertificeerd waren*, en dan is er geen vergunning nodig. Een zeer informatief gesprekje dus. Hij had geen idee wie, of welke afdeling, in de gemeente Voorschoten deze vraag zou kunnen beantwoorden.

Dan maar weer naar de site van de gemeente. Geen enkele mogelijkheid om op het gebied van Milieu een vraag te stellen, wel allerlei voorgeprogrammeerde vragen over vuil ophalen en scheiden etc.

Dan maar weer bellen, er werd een terugbelverzoek gemaakt. Na 5 werkdagen geen reactie, toch maar

weer gebeld: een terugbelverzoek gemaakt. We zijn dan een kleine 3 weken verder na de eerste keer de vraag stellen.

Na 2 werkdagen zonder reactie toch maar weer bellen: het enige wat de telefoniste kan doen is weer een terugbelverzoek maken. Dat accepteer ik niet, na de 2 eerdere verzoeken waarop niet gereageerd is.... Lange stilte laten vallen helpt niet, ik krijg uiteindelijk een naam van de ambtenaar waar het terugbelverzoek heen is gegaan. Tot aan het schrijven van dit stuk is er niet gereageerd op mijn vraag en de terugbelverzoeken. Het is ruim een maand nadat ik mijn vraag voor het eerst stelde.

Daar wordt ik bepaald niet geruster op. En ik weet niet hoe het verder moet om antwoord op mijn 2 vragen te krijgen.

Of er in Voorschoten (producten met) staalslakken (veilig) zijn gebruikt?

Geen idee.

Samenwerking GroenLinks - Partij van de Arbeid afl. 5.

De samenwerking is verbreed.

Auteur: Marijke Kleijweg

In de eerste Impressie van 2025 heb ik jullie bijgepraat over de ingestelde commissies voor de gemeenteraadsverkiezingen. Ook de opdracht van de commissies heb ik beschreven.

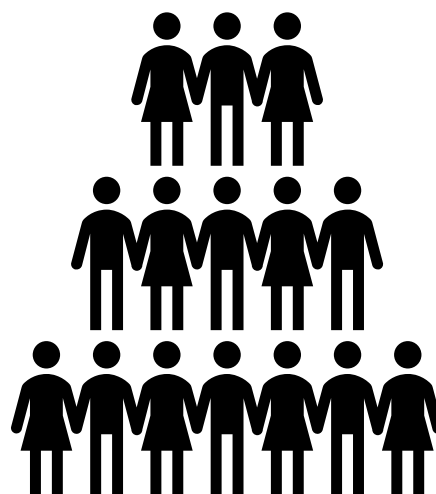
De commissies zijn aan het werk; de kandidatenlijst is in de maak, evenals het programma en er is een campagneplan waarvan al iets zichtbaar is.

De stuurgroep Samenwerking raakt op elkaar ingespeeld, evenals de fracties.

En juist als alles loopt blijken we elkaar te verrassen, dan blijkt een afspraak voor de ene fractie dat de uitvoering start en voor de andere fractie dat erover gesproken wordt. Of blijken bijvoorbeeld in een commissie de leden van een fractie het gevoel te hebben ‘te moeten trekken’ en bij leden van de andere

fractie heerst het gevoel ‘dat er teveel getrokken wordt’.

Blijkt het ene bestuur gewend om veel te doen in/aan de kandidatensamenstelling en het

andere bestuur dit veel meer over te laten aan de commissie. Of commissieleden van de ene partij te werken met verregaande deilverantwoordelijkheden en commissieleden van de andere partij na een startopzet vooral te verwachten samen verder te praten.

Dat is allemaal niet erg, we leren elkaar kennen en groeien naar elkaar toe.

Maar tijd vraagt het wel, ook geduld soms, extra vragen stellen en overleggen, je verdiepen in elkaars geschiedenis en beleving.

Zoals bekend, is de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen verstoord door de landelijke verkiezingen. Op 29 oktober zijn er eerst 2^e kamer verkiezingen die ook

aandacht vragen. Dit heeft met name het werk van de campagnecommissie complexer en intensiever gemaakt.

Niettemin, met enige trots kan gesteld worden dat alles best goed loopt. Alles in voorbereiding op een mooi resultaat, eerst op 29 oktober, daarna op 18 maart.

Het programma voor de gemeenteraadsverkiezingen zal op 1 november worden vastgesteld, nadat leden het conceptprogramma hebben gekregen met de mogelijkheid om amendementen in te dienen. Op de gezamenlijke ALV op 1 november, wordt eerst gestemd over de amendementen en daarna over het programma.

Op 29 november wordt de kandidatenlijst vastgesteld in een ALV. Hoe we die vergadering precies vorm zullen geven wordt nog bepaald.

De campagnecommissie heeft een plan gemaakt waar leden al mee in aanraking zijn gekomen. Denk aan de vrijwilligersmarkt en de oproep om mee te doen met de campagne om langs de deuren te gaan en flyers uit te delen.

De mogelijkheden voor alle leden, om leden uit de samenwerkingspartij te ontmoeten zijn volop aanwezig; tijdens de campagne, tijdens de ALV's in november, maar bijvoorbeeld ook bij de uitslagenavond op 29 oktober. Hou je mail en de Signalgroep in de gaten!

Agenda voor de leden

oktober	11	16.00-18.00	Groene borrel	Café de Lindeboom, Voorstraat 40
	29	Vanaf 21.00 uur	uitslagenavond	Café de Lindeboom
november	1	14.00-17.00	ALV programma vaststellen	Vliethuis Prof. Einsteinlaan 2F
	22	13.00-14.00	zwerfafvalopruimactie	n.n.b.
	29	14.00-16.00	ALV kandidatenlijst vaststellen	Vliethuis Prof. Einsteinlaan 2F

Campagneacties in oktober. Let op, *iedereen* kan helpen!

oktober	4	10.00 - 12.00	huis-aan-huizen	Krimwijk
	11	10.00 - 12.00	huis-aan-huizen	Boschgeest
	18	10.00 - 12.00	huis-aan-huizen	Adegeest
	25	10.00 - 12.00	huis-aan-huizen	Vlietwijk
	27	11.00 - 13.00	flyeren	N-Hofland en Albert Heyn
	28	7.00 en 17.00	flyeren	beide stations

Verzamelpaats wordt doorgegeven via Signal

Er zijn vaak meer activiteiten die minder lang van tevoren bekend zijn. Wij sturen uitnodigingen per mail. Daarnaast zijn er twee GLVS Signal groepen.